

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

31 mei 2006

VERSLAG VAN DE VLAAMSE REGERING

Vlaamse vinger aan de Europese pols

Overzicht van voor Vlaanderen belangrijke EU-dossiers in 2006

Januari 2006

GEDACHTEWISSELING

**over de economische dossiers
met mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap,
Innovatie en Buitenlandse Handel**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
uitgebracht door mevrouw Anissa Tamsamani en de heer Roland Van Goethem**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goey.

Vaste leden:

mevrouw Agnes Bruyninckx, de heren Johan Deckmyn, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, John Vrancken;
de heer Jan Laurys, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;
de heer Louis Bril, mevrouw Annick De Ridder, de heer Jul Van Aperen;
mevrouw Anissa Tamsamani, de heren Joris Vandenbroucke, André Van Nieuwkerke.

Plaatsvervangers:

de heer Thieu Boutsen, mevrouw Katleen Martens, de heren Jan Penris, Stefaan Sintobin, mevrouw Marleen Van den Eynde;
de heer Carl Decaluwe, mevrouw Kathleen Helsen, de heer Frans Peeters, mevrouw Miet Smet;
mevrouw Patricia Ceysens, de heer Jaak Gabriels, mevrouw Vera Van der Borgh;
mevrouw Caroline Gennez, de heren Chokri Mahassine, Robert Voorhamme.

Toegevoegde leden:

mevrouw Vera Dua;
de heer Jan Peumans.

Zie:

51 (2005-2006)

- Nr. 1: Verslag van de Vlaamse Regering
- Nrs. 2 tot 7: Verslagen over gedachtewisselingen en hoorzittingen

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie organiseerde op 4 mei 2006 een gedachtewisseling met Vlaams minister Fientje Moerman, in het kader van de bespreking van het verslag van de Vlaamse Regering ‘Vlaamse vinger aan de Europese pols’ van januari 2006. De minister was gevraagd de commissie in te lichten over de besprekingen van de Raad Concurrentievermogen van 13 maart 2006 en van de informele Raad Concurrentievermogen van 20 tot 22 april 2006.

I. TOELICHTING DOOR DE MINISTER

Minister *Fientje Moerman* geeft eerst een overzicht van de op de Raad Concurrentievermogen van 13 maart 2006 besproken punten inzake industrie en interne markt en hun eventuele impact op het Vlaamse beleid. België was op de Raad Concurrentievermogen van 13 maart 2006 vertegenwoordigd door de permanente vertegenwoordiger, de minister was immers buitenslands. Over de standpunten is vooraf overlegd in de voormalige P11, de huidige DGE.

Op de agenda van de Raad Concurrentievermogen van 13 maart 2006 stonden er drie punten voor de raadsformatie ‘industrie’: het KMO-beleid, het Kaderprogramma voor Concurrentievermogen en Innovatie en het Euro 5-dossier. Een ander belangrijk economisch dossier voor Vlaanderen is het Lissabon-proces dat op de agenda van de raadsformatie ‘interne markt’ stond.

Over het Lissabon-proces heeft de Raad een discussie gevoerd ter voorbereiding van de Europese Raad van staatshoofden en regeringsleiders van 23 en 24 maart 2006. In dit dossier handelde de voornaamste discussie over de vervolmaking van de interne markt inzake diensten. Er volgde een discussie over de noodzaak van een operationele, efficiënte interne markt van diensten.

Kernpunt in de discussie was het standpunt van het Europees Parlement en de vraag of dat compromis van 16 februari al dan niet aanvaardbaar is. De belangrijkste componenten van het compromis waren: de schrapping van het oorspronglandbeginsel, waarbij de wetten van het land van oorsprong gelden bij dienstverlening, meer controlebevoegdheid voor het land van bestemming. Het compromis van

het Europees Parlement haalt de diensten van algemeen economisch belang, de zogenaamde DAEB's, uit de richtlijn voor wat betreft vestiging en vrij verkeer. DAEB's blijven onder het toepassingsgebied. Het derde element van het compromis was dat ook de sociale diensten volledig konden uitgesloten worden aangezien het Europees Parlement een lange en tevens niet-limitatieve lijst uit het toepassingsgebied haalde.

Vele lidstaten vroegen de Europese Commissie nadrukkelijk rekening te houden met het compromis van het Europees Parlement, maar evenveel anderen vonden het dan weer een te vergaande verzwakking van het oorspronkelijke voorstel. Uiteindelijk werd een meer neutrale verwijzing naar de stemming in het Europees Parlement opgenomen en wachtte de Raad het hernieuwde standpunt van de Europese Commissie af.

De aandacht voor en het belang van administratieve lastenverlaging en ‘better regulation’ of betere regulering werd bevestigd.

Er werd ook meer aandacht gevraagd voor de externe dimensie van het Lissabon-beleid, onder andere in het kader van de Doha-onderhandelingen van de WTO teneinde zelf meer toegang te verwerven op andere markten en niet louter protectionistisch ten aanzien van de eigen markt te denken.

Inzake staatssteun lichtte commissaris Neelie Kroes toe dat de Europese Commissie met haar ‘State Aid Action Plan’ (SAAP) een betere mededinging wenst te bereiken, evenals een stroomlijning en vereenvoudiging van de procedures zodat de administratieve lasten verlagen. Hierbij wenst de Europese Commissie in de eerste plaats aandacht te besteden aan de ondersteuning van KMO's. De Europese Commissie wenst het gebruik van vrijstellingsverordeningen te versoepelen.

Daarnaast heeft de Europese Commissie een ontwerp de-minimis-verordening uitgevaardigd. De drempel voor de-minimis-steun wordt opgetrokken van 100.000 tot 150.000 euro over een periode van drie jaar.

De Europese Commissie blijft er wel bij dat staatssteun op zich geen oplossing kan bieden en dat het uitgangspunt steeds ‘less and better state aid’ moet zijn. Volgens de Europese Commissie hebben studies uitgewezen dat de aanwezigheid van staatssteun

slechts een zeer kleine rol speelt bij het aantrekken van investeringen en dat het regelgevende kader en de omgevingsfactoren veel belangrijker zijn, evenals de toegang tot onderzoek en ontwikkeling en tot risicokapitaal.

Dat past perfect in de Vlaamse strategie van de laatste jaren aangezien meer aandacht wordt besteed aan horizontale ondersteuning voor alle ondernemingen, ongeacht hun ligging of sector, en er eveneens meer aandacht wordt besteed aan onder meer onderzoek en ontwikkeling, innovatie en de toegang tot risicokapitaal. Dat is de kern van het Vlaamse beleid in het afgelopen anderhalf jaar.

De minister vervolgt met de raadsconclusies inzake KMO-beleid. Het debat daaromtrent werd gevoerd op basis van de mededeling van de Europese Commissie 'Het Communautair Lissabon-programma uitvoeren – Een modern KMO-beleid voor groei en werkgelegenheid'. Die mededeling vormt een beleidskader voor acties ten behoeve van KMO's in de Europese lidstaten.

Op de Raad Concurrentievermogen van 13 maart 2006 werd er een consensus bereikt om meer aandacht te schenken aan het 'think small first'-principe, dus denk-eerst-kleinprincipe en een effectieve administratieve vereenvoudiging. Het 'think small first'-principe betekent dat er bij de opstelling van regelgeving en de praktische toepassing ervan een reflex moet aangekweekt worden om de impact ervan in te schatten voor de kleine en zelfs de kleinste ondernemingen. Het is dus de bedoeling om steeds uit te gaan van zo weinig mogelijk administratieve lasten voor de ondernemingen. Onder meer het vereenvoudigen van procedures, vergunningen en oprichtingsformaliteiten kunnen een belangrijke aanzet geven.

Vlaanderen heeft via de Belgische interventie eveneens meer aandacht gevraagd voor ondernemerschap in het onderwijs. In de raadsconclusies is, mede op vraag van België, ook gewezen op het belang van het stimuleren van vrouwelijk ondernemerschap en de aandacht voor stimulerende maatregelen voor alle soorten van ondernemingen, dus ook zeer kleine ondernemingen, ambachtelijke bedrijven, familiebedrijven, vrije beroepen en ondernemingen uit de sociale economie. De minister heeft trouwens de opdracht gegeven om een witboek over familiebedrijven te schrijven. Ook specifieke aandacht voor ondernemingen met een hoog groeipotentieel, de zogenaamde gazellen was voor Vlaanderen een belangrijk punt.

Voor Vlaanderen is ook het 'one-stop-shop'-beginsel inzake het oprichten van een onderneming een stap in de goede richting, waarbij alle verplichtingen in hoofde van een onderneming zoals certificaten, vergunningen enzovoort, in één loket worden samengevoegd. Het terugdringen van de oprichtingstermijn van een onderneming is een goede indicator voor administratieve lastenverlaging.

Het Kaderprogramma voor Concurrentievermogen en Innovatie (KCI, of CIP in het Engels), het derde punt op de raadsagenda is een nieuw communautair instrument, gericht op innovatieve ondernemingen. Het programma beoogt de stimulering van het concurrentievermogen van ondernemingen en in het bijzonder van KMO's, de bevordering van innovatie en eco-innovatie, de versnelling van de ontwikkeling van een competitieve, innovatieve en inclusieve informatiemaatschappij en de bevordering van energie-efficiënte en nieuwe en duurzame energiebronnen. Voor de periode 2007-2013 wordt daarvoor 3,284 miljard euro vrijgemaakt uit het EU-budget.

De Raad heeft het Kaderprogramma voor Concurrentievermogen en Innovatie, waarover er in de voorafgaande werkgroepen reeds een ruime consensus was bereikt, zonder debat aangenomen. Dat vormt een belangrijk instrument voor Vlaanderen omdat er tal van mogelijkheden zijn inzake toegang tot financiering voor de start en groei van KMO's, evenals bepalingen inzake samenwerking tussen KMO's, het stimuleren van ondernemerschaps- en innovatiecultuur en economische en administratieve hervormingen. Daarnaast zijn er ook bepalingen inzake de bevordering van diensten ter ondersteuning van het bedrijfsleven en de innovatie, alsook voor steunregelingen voor bedrijfsinnovatie, de analyse, ontwikkeling en coördinatie van beleid met deelnemende landen en partnerschappen tussen instanties op nationaal en regionaal niveau.

Er was ook een variapunt over de Euro 5-norm voor motoren. Dat is belangrijk voor de automobielsector. Het ging over een commissievoorstel van 21 december van vorig jaar, waarmee de commissie strengere emissiestandaarden oplegt voor de zogenaamde 'light-duty-vehicles'. Op vraag van Duitsland werd er gevraagd om het Euro 5-dossier inzake de emissienormen niet enkel in de Raad Leefmilieu te bespreken maar ook in de Raad Concurrentievermogen gelet op het grote belang op de automobielinindustrie. Vlaanderen streeft naar een evenwicht tussen ecologische en economische belangen. Bovendien vindt Vlaanderen

dat de automobielenindustrie voldoende rechtszekerheid moet krijgen en tijdig op de hoogte moet worden gebracht van de nieuwe vereisten zodat het zich daarop kan voorbereiden. De minister besluit dat Vlaanderen het standpunt van Duitsland deelt.

De minister behandelt vervolgens de informele Raad Concurrentievermogen van 20 tot 22 april 2006 in Graz.

Dat was wel een gedeelde Raad. Minister Moerman nam deel aan het onderdeel over onderzoek en ontwikkeling. Er was ook een bespreking over competitiviteit waarvoor de federale minister bevoegd is, maar er kwamen ook regionale materies aan bod. De titel van dat onderdeel was 'Globalisering' maar de rol van de regio's in dat proces was ook een onderdeel. Beide ministers hebben hun standpunt uiteengezet. Het laatste onderdeel van de informele Raad ging over de dienstenrichtlijn en voor dat aspect was de federale minister bevoegd, daar was minister Moerman niet bij aanwezig.

De informele Raad bestond dus uit drie grote onderdelen: onderzoek en ontwikkeling, economie en de dienstenrichtlijn. Het onderdeel over onderzoek en ontwikkeling was heel belangrijk. Er was een goede discussie die goed voorbereid was door het Oostenrijkse voorzitterschap. Vooraf kregen de deelnemers een overzicht van de verschillende onderdelen van het Zevende Kaderprogramma Onderzoek en Ontwikkeling alsook de financiële middelen die aan elk onderdeel toegewezen waren. Oostenrijk vroeg om eventuele opmerkingen of suggesties tot wijziging van de middelen te compenseren door aan een ander onderdeel in gelijke mate meer of minder middelen toe te wijzen. Het totale budget lag immers vast. Dat was volgens de minister een goede werkwijze.

Er was een vrij grote consensus over de uitgangspunten van het commissievoorstel over het zevende kaderprogramma. Eind mei 2006 zal de formele aanname allicht volgen. Vlaanderen zal dan België vertegenwoordigen.

Er is een grondige toelichting geweest door de commissaris voor Wetenschap en Onderzoek, Janez Potocnik. Het Oostenrijkse voorzitterschap beschikte over een achtergrondnota over de herziene budgetcijfers voor het zevende kaderprogramma. Dat document had als titel 'Building the European research area of knowledge for growth'. Voor de periode 2007-2013 maakt de EU daarvoor 54,224 miljard euro vrij.

Dat zijn lopende bedragen rekening houdend met de inflatie. In vaste prijzen, referentiejaar 2004, stemt dat bedrag overeen met 47,781 miljard euro. Er is dus een stijging met 60 percent ten opzichte van het zesde kaderprogramma. Die stijging reflecteert de grotere klemtoon die de EU in het kader van de Lissabonstrategie legt op de versterking van het concurrentievermogen.

Twee derde van de toename zal besteed worden aan de Europese onderzoeksraad, ruimtevaart en veiligheid, onderzoeksinfrastructuur, kennisregio's en onderzoekspotentieel. Ongeveer drie vierde van het budget zal worden besteed aan thematische prioriteiten die ook al aan bod kwamen in het zesde kaderprogramma dat liep van 2002 tot 2006.

Bovenop de 54,2 miljard euro van de meerjarenbegroting zal de Europese Commissie binnenkort een voorstel ter tafel leggen om een bijkomend bedrag van 300 miljoen euro ter beschikking te stellen. Dat was al toegezegd op de dialoog tussen parlement, raad en commissie. Over de inhoud van het voorstel is nog niets bekend. Het oorspronkelijk gevraagde bedrag voor onderzoek en ontwikkeling was veel hoger. Zoals steeds in de meerjarenbegrotingsdiscussie moeten er compromissen gesloten worden. Uiteindelijk is er nog een verhoging van 60 percent van het zesde kaderprogramma met daar bovenop nog de verhoging van 300 miljoen euro.

De minister heeft ervoor gepleit om dat bedrag prioritair aan te wenden voor programma's van collaboratief onderzoek. Op dit ogenblik kan de commissie maximum 50 percent van alle als excellent beoordeelde projecten financieren. Het slaagpercentage is dus niet hoog genoeg. Daarenboven is het programma van collaboratief onderzoek voor de Belgische universiteiten, hogescholen, onderzoekscentra en bedrijven de belangrijkste bron van Europese onderzoeksfinanciering.

De belangrijkste vernieuwingen in het Zevende Kaderprogramma zijn: vereenvoudigde uitvoering, focus op de thema's en minder op de instrumenten en meer aandacht voor de behoeften van de industrie. Internationale samenwerking zal aan bod komen als een horizontale dimensie, dus niet alleen sectoraal maar eerder door alles heen snijdend. Er komt een extra stimulans voor de zogenaamde 'regions of knowledge' of kennisregio's waarin alle onderzoekspartners uit universiteiten, bedrijfsleven, onderzoekscentra en overheden worden samengebracht om het onderzoekspotentieel van een regio te versterken.

Er komt ook meer aandacht voor de verschaffing van risicokapitaal voor onderzoek en ontwikkeling, onder meer via de Europese investeringsbank. Ten slotte wordt voor de eerste maal een Europese onderzoeksraad opgericht, de zogeheten European Research Council die op basis van excellentie, bepaald door peerreview, de beste Europese wetenschappers zal ondersteunen voor fundamenteel wetenschappelijke projecten.

Minister Moerman heeft ook gepleit voor meer middelen in de opstartfase van de Europese onderzoeksraad. De opstartfase zijn de jaren 2007 en 2008. Het initiatief laat immers voor het eerst toe dat fundamenteel onderzoek gefinancierd wordt op Europees niveau. België en zeker Vlaanderen staat internationaal hoog aangeschreven voor de kwaliteit van het academisch onderzoek. Er bieden zich belangrijke kansen aan. De Europese onderzoeksraad zal de middelen verdelen op basis van een directe internationale competitie. Belgische onderzoekers, en zeker ook de Vlaamse, halen daar traditioneel zeer goede scores.

Met het budget van 54,2 miljard plus 300 miljoen euro wil Europa wereldleiderschap ontwikkelen op vlak van kennis, onderzoek en ontwikkeling door grensoverschrijdende samenwerking te realiseren op verschillende onderzoeksdomeinen, zoals bio- en nanotechnologie, energie, milieu, gezondheid, transport, ruimtevaart en door extra investeringen in onderzoekscapaciteit en -personeel.

Het onderdeel economie droeg als titel 'The opportunity of globalisation'. Er waren drie speerpunten. Het eerste was competitiviteit via innovatie. De heer Günter Verheugen, commissaris voor Ondernemen en Industrie, wees op het belang van innovatie in KMO's. Hij vond dat daar beduidend meer aandacht aan moet worden besteed. Het tweede speerpunt was een clusterpolitiek in Europa, gericht op excellentie en samenwerking. De aandacht gaat daarbij naar de verhoging van de competitiviteit van elke cluster zodat industriële groei wordt gepromoot en de regio's worden versterkt.

Commissaris voor Concurrentie, Neelie Kroes, heeft een uiteenzetting gegeven over de nieuwe regels voor onderzoek en ontwikkeling, innovatie en risicokapitaal. Die regels passen in de visie van 'less and better state aid', waarbij men steeds meer aandacht wil geven aan niet-marktversturende, horizontale staatssteun. Daarmee hangt een verdere afbouw van marktversturende staatssteun samen.

De commissie heeft op 4 april 2006, volgend op het voornoemde compromis van het parlement, een geamendeerd voorstel van dienstenrichtlijn aangenomen, waarna de discussie in de raadsgroepen heropend is. Het commissievoorstel houdt in grote mate rekening met het compromis van het Europees Parlement van 16 februari 2006.

De minister licht de belangrijkste elementen van het commissievoorstel toe. Wat het toepassingsgebied betreft, heeft het gewijzigde voorstel, overeenkomstig de amendementen van het Europees Parlement, geen gevolgen voor het arbeidsrecht of de detachering van werknemers. Een aantal diensten is uit de werkingssfeer van de richtlijn uitgesloten: financiële diensten, telecommunicatiediensten, vervoersdiensten, havendiensten, gezondheidszorgdiensten, sociale diensten op het gebied van de sociale huisvesting, kinderverzorging en hulp aan gezinnen of personen in nood, activiteiten in verband met de uitoefening van het openbare gezag, diensten van uitzendbedrijven, particuliere beveiligingsdiensten, gokactiviteiten en audiovisuele diensten. Ook het oorspronkelijke oorspronglandbeginsel, enkel van toepassing op de vestiging, is verlaten. Voor de vestiging is er nu een afstemming tussen het land van bestemming van de dienst en het land van oorsprong van de dienst. Bovendien bepaalt het gewijzigde voorstel dat de controlebaarheid in belangrijke mate verschuift naar het land van bestemming van de dienst. Ten slotte stimuleert het ontwerp van dienstenrichtlijn de noodzakelijke sectorale harmonisatie.

Een tweede belangrijk element is de bedrijfsvestiging. Bedrijven zullen, waar ook in de Europese Unie alle formaliteiten on line en via een eenloketdienst kunnen vervullen. De vergunningenstelsels moeten duidelijker en transparanter worden. Onderzoeken naar de economische behoeften zullen verboden worden, waardoor de vergunningsprocedure sneller kan en de kosten worden beperkt. Dergelijke procedures zijn immers duur voor bedrijven omdat ze moeten aantonen dat ze de lokale concurrentie niet zullen destabiliseren.

Een derde belangrijke element is dat voor de grensoverschrijdende diensten het principe van vrij verkeer van diensten in de volledige EU ondersteund wordt. Dat is trouwens een van de vier fundamentele vrijheden. De lidstaten moeten de rechten van dienstverleners om een dienst in een andere lidstaat te verrichten, respecteren. Dienstenverrichters moeten op het grondgebied van elke lidstaat gratis toegang

hebben tot hun dienstenactiviteit en die gratis kunnen uitoefenen, maar de lidstaten kunnen niet-discriminerende, evenredige en noodzakelijke maatregelen nemen als die nodig zijn voor de bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of het milieu.

Het vierde aspect is dat er een betere consumentenbescherming komt. De bedrijven worden verplicht om belangrijke informatie aan consumenten ter beschikking te stellen en mogen een consument ook niet achterstellen – lees: anders behandelen – op grond van woonplaats of nationaliteit.

Ten vijfde komt er ook een beter toezicht op de bedrijven. De lidstaten moeten hun administratieve samenwerking versterken om het toezicht op bedrijven beter en doeltreffender te maken. Praktisch wordt de betere samenwerking bevorderd door een elektronisch informatiesysteem waarbij autoriteiten rechtstreeks en doeltreffend informatie zullen kunnen uitwisselen.

De minister somt de vier belangrijke verschilpunten met het compromis van het Europees Parlement en het commissievoorstel op. In de hoofdstukken over vrij verkeer en vrije vestiging laat het Europees Parlement meer redenen toe om te reguleren, bijvoorbeeld om ‘dwingende redenen van algemeen belang’. Dat zijn redenen erkend in de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie. Hiertoe behoren de volgende gronden: openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid, handhaving van het financiële evenwicht van het sociale zekerheidsstelsel, de bescherming van de consumenten, van afnemers van diensten en van werknemers, eerlijkheid van de handelstransacties, fraudebestrijding, bescherming van het milieu en het stedelijke milieu, diergezondheid, intellectuele eigendom, behoud van het nationale historische en artistieke erfgoed en doelstellingen van sociaal beleid en cultuurbeleid. Het Europees Parlement laat andere redenen toe om te reguleren en zorgt er ook voor dat diensten van algemeen economisch belang niet onder de artikelen inzake vestiging vallen. Dat betekent concreet dat het Europees Parlement meer vergunningsvereisten voor de lidstaten toelaat.

De zogenaamde ‘screening and standstill’-clausules staan niet in het compromis van het Europees Parlement en wel bij de commissie. De screening is een verplichting voor de lidstaten om alle vergunningen te melden en door de commissie te laten screenen, maar zonder opschortend effect. De standstill

betekent dat lidstaten geen nieuwe beoordelingsverplichtingen mogen eisen voor het verkrijgen van een vergunning na de inwerkingtreding van de richtlijn, behalve onder voorwaarden.

Zowel het parlement als de commissie rekenen de diensten van algemeen belang onder het toepassingsgebied, maar het Europees Parlement sluit een uitgebreide en niet-limitatieve lijst van sociale diensten uit het toepassingsgebied uit. Bij de commissie is de lijst limitatief en beperkt tot een viertal domeinen.

Het principe van de stilzwijgende toekenning van een vergunning wordt enkel opgenomen door de commissie. Dat betekent dat, als een administratie het dossier niet binnen een redelijke termijn behandelt, de dienstverrichter geacht wordt de vergunning te hebben verkregen zonder dat het expliciet gemeld is. Hij heeft dan toestemming om de dienst te verrichten.

De minister geeft vervolgens toelichting bij het standpunt van België op de informele Raad van 22 april. De Belgische delegatie heeft een voorzichtige houding aangenomen ten aanzien van het commissievoorstel. Bepaalde partijen vroegen een studievoorbehoud met betrekking tot de wijzigingen die de commissie heeft aangebracht aan het compromis van het Europees Parlement. De Belgische delegatie heeft ook een licht positief signaal gegeven. België staat achter de dienstenrichtlijn in het kader van de Lissabon-doelstellingen. Bovendien is aan heel wat bekommernissen tegemoetgekomen. Vlaanderen stuurt aan op een evenwichtig politiek akkoord in de raad en denkt dat het gewijzigde commissievoorstel een constructieve basis biedt. België is dus constructief maar met het nodige voorbehoud. Het merendeel van de andere lidstaten stond positief tegenover het commissievoorstel.

Het is volgens de minister belangrijk om vast te stellen dat grote lidstaten zoals Frankrijk en Duitsland positief stonden ten opzichte van het commissievoorstel. Geen enkele lidstaat heeft het voorstel verworpen. Verschillende lidstaten hadden wel bemerkingen.

Zowel op het Vlaamse als het federale niveau wordt het commissievoorstel grondig bestudeerd.

Eind mei 2006 wordt een formele Raad Onderzoek en Ontwikkeling georganiseerd. Wellicht zal het zevende kaderprogramma bij die gelegenheid worden aangenomen. Eind juni 2006 zal nog een formele Raad plaatsvinden over concurrentievermogen.

Op dit ogenblik is er nog geen beslissing genomen.

De minister stelt voor om vragen te beantwoorden van zodra de parlementsleden de kans hebben gekregen om het document door te nemen. Zij zal dit document zo spoedig mogelijk beschikbaar stellen.

Ze stelt eveneens voor om een debat te organiseren in de commissie na de formele Raad Onderzoek en Ontwikkeling over het Zevende Kaderprogramma van einde mei. Vlaanderen heeft er volgens de minister op aangestuurd om meer middelen te besteden aan de collaboratieve programma's waar Vlaanderen traditioneel sterk staat, en om in de beginperiode van de European Research Council meer middelen uit te trekken, om dit daadwerkelijk van start te laten gaan.

II. DISCUSSIE

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* vraagt wat de laatste stand van zaken is in het REACH-dossier.

De *minister* antwoordt dat het dossier zich in de fase van de tweede lezing bevindt, in het kader van de medebeslissingsprocedure. Het dossier zal een zaak zijn voor het Finse voorzitterschap. Het zal dus niet afgehandeld worden voor het najaar 2006. Vlaanderen en België hebben er altijd op aangedrongen om terdege rekening te houden met de impact van REACH op chemische bedrijven die meerdere producten produceren en op de KMO's. De commissie heeft enkele bijsturingen gedaan.

De heer *Koen Van Den Heuvel* stelt vast dat de Europese Commissie in het kader van de steun aan de KMO's voorstelt om het gebruik van vrijstellingsverordeningen te versoepelen. Hij vraagt daarbij toelichting van de minister.

De *minister* antwoordt dat het gaat om het optrekken van het bedrag van 100.000 tot 150.000 euro in het kader van de de-minimis-regeling.

De *voorzitter* merkt op dat het aangewezen is om de Europese dossiers samen te bespreken, eerder dan er punctueel vragen om uitleg over te stellen.

De heer *John Vrancken* vraagt of volgens de voorzitter geen vragen om uitleg meer mogen worden gesteld over deze aangelegenheden.

De *voorzitter* antwoordt dat het niet haar bedoeling is om het vraagrecht van de parlementsleden te beknotten. Het komt er echter op aan om een coherent debat te voeren over de Europese dossiers. De voorzitter stelt voor om over het innovatiedossier en het Zevende Kaderprogramma nog voor het zomerreces van 2006 een uitgebreid debat te houden in de commissie. De leden van de commissie Onderwijs zullen daarbij betrokken worden. Wetenschapsbeleid is immers een gedeeld aandachtspunt van de commissies Onderwijs en Economie.

De heer *Jan Peumans* merkt op dat deze gedachtewisseling is georganiseerd in het kader van de bespreking van de 'Vlaamse vinger aan de Europese pols'. Hij vraagt de minister haar uiteenzetting over de Raad Concurrentievermogen te situeren in dat document.

De *minister* stelt voor dat de dienst Europa één en ander mogelijk zou kunnen toelichten. Daardoor kunnen de parlementsleden een basisachtergrond verwerven. Voor elk van de vingers aan de pols zou kunnen worden uitgelegd welke procedures gevolgd worden en hoe de procedures in elkaar zitten. Er kan bijvoorbeeld uitgelegd worden wat de medebeslissingsprocedure inhoudt.

De *voorzitter* wijst erop dat met de dienst Europa zou kunnen worden besproken wat er in dit verband kan gebeuren. Het zou een nuttige investering zijn om in dit kader enige ervaring en knowhow op te bouwen.

De *minister* stelt voor om de permanente vertegenwoordiger van Vlaanderen in Europa in het parlement uit te nodigen, om de commissieleden achtergrondinformatie te verstrekken. Hij zou kunnen toelichten hoe de tabellen van minister Bourgeois moeten worden gelezen.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Anissa
TEMSAMANI

Trees
MERCKX-VAN GOEY

Roland
VAN GOETHEM